

§ 11. Przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego wyznacza Prezydium Naczelnej Rady Wychowania Wojskowego. Przewodniczący organizuje komitet. Komitet Wojewódzki wylania z siebie prezydium i wydziały, których skład i zakres działania odpowiada składowi i zakresowi działania analogicznych organów Rady Naczelnej.

Czas urzędowania członków Komitetu trwa 3 lata.

§ 12. Wojewódzki Komitet Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego powołuje do życia w każdym powiecie województwa oraz w każdym mieście wydzielonym z powiatu — Powiatowy względnie Miejski Komitet Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego. Zadaniem jego jest:

- a) szerzenie idei wychowania fizycznego i przystosowania wojskowego;
- b) współpraca z władzami państwowymi oraz samorządowymi nad organizacją i rozwojem wychowania fizycznego i przystosowania wojskowego w powiecie;
- c) rozwijanie na terenie powiatu względnie miasta samodzielnej działalności w dziedzinie wychowania fizycznego i przystosowania wojskowego;
- d) przedstawienie Wojewódzkiemu Komitetowi Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego corocznych sprawozdań ze swej działalności oraz o stanie wychowania fizycznego i przystosowania wojskowego w powiecie.

§ 13. W skład Powiatowego (Miejskiego) Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego wchodzi:

- a) inspektor szkolny,
- b) dowódca garnizonu, znajdującemu się w siedzibie komitetu, lub inny delegat władzy wojskowej;
- c) starosta (prezydent miasta) lub urzędnik wydelegowany przez starostę (prezydenta miasta);
- d) jedna osoba z pośród nauczycielstwa szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich czynnych na obszarze powiatu, powołane przez Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego w porozumieniu z Kuratorem Okręgu Szkolnego;
- e) jedna osoba z pośród nauczycielstwa szkół zawodowych czynnych na obszarze powiatu, powołana przez Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego w porozumieniu z Kuratorem Okręgu Szkolnego;
- f) jedna osoba z pośród nauczycielstwa szkół powszechnych, powołana przez Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego w porozumieniu z Kuratorem Okręgu Szkolnego;
- g) oficer instrukcyjny, działający na obszarze powiatu względnie miasta;
- h) lekarz powiatowy;
- i) trzech przedstawicieli sejmiku powiatowego, względnie trzech przedstawicieli rady miejskiej;

j) osoby powołane przez Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego oraz delegaci instytucyj, powołanych przez toż Prezydium.

§ 14. Przewodniczącego Powiatowego Komitetu i jego zastępcę mianuje Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego.

Czas trwania urzędowania członków Komitetu wynosi lat trzy.

§ 15. Powiatowy Komitet Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego wylania z pośród siebie Prezydium i Wydział Wykonawczy.

§ 16. Powiatowe Komitety Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego mogą powoływać miejscowe Komitety Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego w celu realizowania zamierzeń Powiatowych Komitetów Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego na obszarze poszczególnych miejscowości lub gmin.

§ 17. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych oraz Pracy i Opieki Społecznej.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

315.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 28 kwietnia 1925 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielniczy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) oraz na podstawie § 16 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. § 32 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415) otrzymuje treść następującą:

§ 32. LICZNIKI ENERGJI ELEKTRYCZNEJ.

1. Liczniki dla sieci dwuprzewodowych prądu stałego i jednofazowego zmiennego i dla sieci trójprzewodowych prądu stałego:

Za licznik mocy nominalnej do 1 kilowata — 4 zł.

Za licznik mocy nominalnej powyżej 1 kilowata do 2,5 kilowatów włącznie — 6 zł.

Za licznik mocy nominalnej powyżej 2,5 kilowatów do 5 kilowatów włącznie — 7 zł. 50 gr.

Za licznik mocy nominalnej powyżej 5 kilowatów do 10 kilowatów włącznie — 9 zł.

Za licznik mocy nominalnej powyżej 10 kilowatów do 20 kilowatów włącznie — 12 zł.

Za licznik mocy nominalnej powyżej 20 kilowatów do 30 kilowatów włącznie — 15 zł.

Za licznik mocy nominalnej powyżej 30 kilowatów do 50 kilowatów włącznie — 20 zł.

Za licznik mocy powyżej 50 kilowatów — 30 zł.

Przy sprawdzaniu liczników dla napięć powyżej 500 woltów, za każde następne 1000 woltów pobiera się dopłatę — 3 zł.

Przy sprawdzaniu liczników dla natężenia prądu powyżej 100 amperów, za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę — 2 zł.

2. Liczniki dla sieci trójprzewodowych prądu jednofazowego zmiennego.

Pobiera się opłaty w wysokości półtorakrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.

3. Liczniki dla sieci wielofazowych.

Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.

4. W wypadkach, kiedy zachodzi potrzeba dokonania dwóch oddzielnych sprawdzeń (np. przy licznikach dla światła z przełączeniem na siłę, przy licznikach z podwójną taryfą), pobiera się opłaty w wysokości półtorakrotnej opłat, wymienionych w p. 1, 2 i 3.

5. Liczniki elektrolityczne.

Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w p. 1.

6. Liczniki wahadłowe.

Pobiera się opłaty w wysokości trzykrotnej opłat, wymienionych w p. 1, 2, 3 i 4.

7. Za transformator prądowy do 100 amperów włącznie — 20 zł.

Za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę — 2 zł.

8. Za transformator napięciowy do 500 woltów włącznie — 20 zł.

Za każde następne 1000 woltów pobiera się dopłatę — 3 zł.

9. Za sprawdzanie liczników z transformatorami mierniczymi, badanych jako całość, pobiera się opłaty o 20% większe od opłat, ustanowionych za sprawdzanie liczników.

10. Za sprawdzanie liczników energii elektrycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Główny Urząd Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 230) do legalizowania liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione pobierają opłaty, wyszczególnione w punktach 1÷9 niniejszego paragrafu.

11. Instytucje wymienione w p. 10 przekazują Głównemu Urzędowi Miar 20% od sum, powstałych z obliczenia opłat za sprawdzenie na podstawie punktów 1÷9 niniejszego paragrafu.

12. Na przeciąg nie więcej niż pięciu lat po udzieleniu instytucji uprawnienia do legalizowania liczników energii elektrycznej Dyrektor Głównego Urzędu Miar może zmniejszyć kwotę, podlegającą przekazywaniu przez tą instytucję na rzecz Głównego Urzędu Miar, do połowy wysokości, ustanowionej w punkcie 11 niniejszego paragrafu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

316.

Oświadczenie rządowe

z dnia 27 kwietnia 1925 r.

w sprawie rozciągnięcia postanowień Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem, podpisanego w Warszawie dn. 26 listopada 1923 r., na pewne kolonie brytyjskie.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że na podstawie art. VIII Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem, podpisanego w Warszawie dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 57 poz. 582), Poseł Jego Brytyjskiej Mości notą z dnia 4 kwietnia zawiadomił Rząd Rzeczypospolitej Polskiej o życzeniu Jego Brytyjskiej Mości, aby postanowienia powyższego Traktatu były stosowane do następujących koronnych kolonii brytyjskich:

Jamaiki (łącznie z wyspami Turk, Caicas oraz wyspami Cayman)

wysp Leeward

św. Maurycego

Gambji

Malty

wysp Falklandzkich.

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*